

**Pravidelné bohoslužby
ve farnosti Benátky nad Jizerou**

sídlo farnosti: Ladislava Vágnera 70/9, Benátky nad Jizerou

Ne	8:30 Předměřice (2. a 4. neděli v měsíci) 10:00 Benátky n. J. (1., 3., 5. neděli v měsíci: farní kostel sv. Máří Magdalény 2. a 4. neděli v měsíci: kostel Nanebevzetí Panny Marie) 15:00 Zdětín (2.,3.,4.,5. neděli v měsíci)
	St 18:00 Benátky n. J., farní kostel
	Čt 9:00 Benátky n. J., kostel Nanebevzetí Panny Marie 14:30 Domov u Anežky (Benátky n. J.) jednou za tři týdny (11.5. a dále)
Pá 18:00 Benátky n. J., farní kostel	
So 15:00 Kostelní Hlavno jednou za dva týdny (6.5. a dále)	

Další pravidelné aktivity

Modlitební setkání každý čtvrtek na faře od 16 hod.

Náboženství každý pátek 15-15:50 na faře

První pátek v měsíci po mši svaté tichý výstav Nejsvětější svátosti s pozhledáním.

Zpovídání ve všední den půl hodiny přede mši svatou v kostele a jinak kdykoli na přání dle domluvy.

Májové pobožnosti v měsíci květnu konáme vždy po mši svaté.

UPOZORNĚNÍ Ve čtvrtek 18.5. bude mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie výjimečně už od 8 hodin. V Praze je dopoledne toho dne setkání kněží se svým arcibiskupem – kněžský den, kterého se musím účastnit. Děkuji za pochopení. P. Marek

Neprodejný občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou. Pro vnitřní potřebu vydává: Římskokatolická farnost Benátky nad Jizerou, Ladislava Vágnera 70/9, CZ 294 71 Benátky nad Jizerou I, IČ: 48680591; č.ú. ČS: 482350379/0800; www.farnostbenatky.cz; Redakční rada: P. M. Miškovský (tel.: 724 550 009, e-mail: marek.miskovsky@gmail.com).

NOVINY FARNÍ RODINY

Občasník římskokatolické farnosti Benátky nad Jizerou

5. neděle Velikonoční č. 3/2017 14. května 2017

Ave Maria

jsme jen žebráci, ale utíkáme se k Tobě

V kráse rozpuku přírody, v měsíci květnu, velikonoční radost ze zmrtvýchvstání znovu a znovu naplňuje naše srdce, aby pak, podpořená květy, přelévajícími krásu a opojné vůně do našich kostelů, v tomto prostředí vytryskla v chvalozpěv na Matku Boží, Pannu Marii za dary, které jí Bůh udělil pro zásluhy svého a jejího Syna Ježíše Krista. V máji putujeme do mariánských svatyní, ale třeba i jen k malým kapličkám, abychom se tam modlili a oživili tak naši víru, naději a lásku.

V sobotu (13.5.) byl jeden takový poutní den. Sedmáct z naší farnosti putovalo, aby se zúčastnilo arcidiecézní pouti za duchovní povolání na Svaté Hoře. Jelo se auty. Já jsem však zvolil cestu poutní – poutní. O půlnoci jsem se v Mníšku pod Brdy připojil ke dvacetičlenné skupině mladých jdoucích pěšky z Prahy. V tichu, modlitbě či polohlasných rozhovorech jsme ukrajovali noc a kilometry. Kolem půl páté jsme měli pauzu – a někteří i krizi – na náměstí v Dobříši. Seděli jsme a mlčky se obcerstvovali za halasu odcházejících z právě zavírané tančírny. Z jedné skupinky, míjející nás směrem k zaparkovanému vozu, se ozvalo: „Hele ňáký žebráci, podívej, jak koukají!“ Ano, seděli jsme a koukali. Přes únavu (pravá krize přišla až za Dobříši) jsem si uvědomil, že je to hluboká pravda. Putujeme noci a jsme žebráci. Ale máme cíl: vyžebrot si milost Boží a ochranu Panny Marie Svatohorské. Odjíždějících mi bylo v tu chvíli upřímně líto. Když jsme pak prvně zdálky zahlédli Svatou Horu, radostně jsme zapěli Ave Maria!

Po slavné mši svaté na Svaté Hoře, při níž jsme vyprošovali požehnání našim rodinám, farnosti i arcidiecézi, naše benátecká skupina cestou domů ještě navštívila kostelík Panny Marie Nanebevzaté v Kytíně u Mníšku pod Brdy. Deo gratias.

Týž den na druhém konci Evropy v portugalské Fatimě Svatý otec František svatořečil dva malé fatimské vizionáře: Františka a Hyjacintu. Ve své promluvě řekl:

„Nemohl jsem sem nepřít, abych vzdal úctu Panenské Matce a svěřil jí její syny a dcery. Pod jejím pláštěm se neztratí; z jejich rukou přichází naděje a pokoj, jež potřebují a které vyprošují všem svým bratřím ve křtu a v lidství, zejména nemocným a postiženým, vězněným a nezaměstnaným, chudým a opuštěným. Nejdražší bratři, prosme Boha s nadějí, aby nám lidé naslouchali; a obračejme se k lidem s jistotou, že nás podporuje Bůh.“

V modlitbě Pod ochranu tvou vám žehnám. P. Marek

POUŤ DO HÁJKU U PRAHY

Na 1. máje naše farnost uspořádala poutní zájezd do Hájků u Prahy, kterého se zúčastnilo 11 farníků, včetně P. Marka.

Hájek je bývalý františkánský klášter, který za komunistického režimu „spravovala“ armáda. Po roce 1989 byl vrácen františkánům a nyní v něm, kromě rozsáhlých rekonstrukcí, probíhá od jara do podzimu řada především mariánských poutí.

Tato prvomájová je již tradičně první v roce a tradičně ji jako hlavní celebrant slouží P. Filip Rathouský OFM, benátecký rodák, kterého spousta našich farníků dobře zná.

Na cestu jsme se vydali 3 auty. Počasí bylo, jak už je při hájeckých poutích tradicí perfektní. Na místo jsme dorazili včas, abychom se společně pomodlili růžencem, poté následovala poutní mše svatá a po ní litanie k P. Marii. Po této potravě duchovní následoval oběd pod otevřeným nebem, kdy jsme ochutnali místní gulášovou polévku.

V odpoledních hodinách jsme se vydali nazpět, přičemž někteří farníci se s P. Markem ještě zastavili v Praze, kde si prohlédli napříkld Břevnovský klášter, ale i jiné zajímavosti.

Podle vyjádření účastníků se pouť vydařila a nezbyvá, než se těšit na další podobné akce. Milan Vašek

Farní sbírky

Každou neděli probíhá v kostele sbírka na potřeby církve. Z těchto sbírek se platí výdaje na provoz farnosti a část z nich (konkrétně 10%) odvádíme na chod arcibiskupství. Některé z těchto sbírek jsou pak účelové, tj. v celé arcidiecézi se koná určitou neděli sbírka na jeden konkrétní účel, na který je pak celá sbírka poukázána. Těchto účelových sbírek je devět do roka.

Pro vaši představu jsme letos za první

Duchovní proudy v literatuře... na faře

V neděli 7. května při farním Agapé hovořil Doc. PhDr. Vladimír Novotný, Ph.D. – literární historik, kritik, editor, publicista, překladatel z ruštiny a pedagog (jak praví Wikipedie), jinak to příjemný sedmdesátník s kořeny předměřičkými od Jizery – o duchovních proudech v současné české literatuře. Z příjemného hledání dělení literatury na tu „s jepičím životem“ (navzdory soudobé čtenosti svým autorům peníz nesoucí) a tu, která má ještě po desetiletí co sdělit, zvolna vyplynula současná absence literatury zabývající se společenskou, sociální a vztahovou tematikou, která je nosnou pro duchovní rozměr prózy. Duchovností poesie, jež je plodem vnitřního přetlaku touhy tvořit, se pan docent nezabýval, snad proto, že současné poesie je poměrně dosti a snad i proto, že mnohdy jediný verš může i banální básnička dát (nebo alespoň nechat diskutovat) duchovní rozměr. Jako příklad současné prózy s duchovním rozměrem (řeč není o duchovní – náboženské či odborné teologické literatuře) nabídl dvě díla: Veronika Bendová – Nonstop Eufkrat (Fra 2012) a Františka Jirousová – Vyhnanci (Eroika 2010).

Díky Dr. Ivu Harákovi za pozvání pana docenta. P. Marek

čtyři měsíce v nedělních sbírkách (16 sbírek) vybrali celkem 34.634 Kč (průměrná nedělní sbírka tak činí 2.165 Kč). V účelových sbírkách bylo pak vybráno na Haléf sv. Petra (na pomoc církvím ve světě prostřednictvím sv. Otce) 2.934 Kč, na Charitní činnost arcidiecéze 2.400 Kč, na velkopáteční sbírce na pomoc křesťanům ve Svaté zemi 2.208 Kč.

Všem vám za vaše dary upřímně Pán Bůh zaplat'. P. Marek

uzavřenosti (malost a neotevřenost bez kontaktů)... Tak si Mondík (Lesní klub Mondík) inspirován Montessori pedagogikou, lesními mateřskými školami, či konceptem Respektovat a být respektován klade za cíl vychovávat v otevřenosti jak partnerské spolupráci s rodiči dětmi i pedagogy tak i té prostorové (maringotka v lese).

Navštívil jsem v týdnu Lesní klub Mondík a byl jsem osloven, zda by farnost nechtěla spolupracovat pro rozšíření aktivit tohoto klubu zapůjčením farní zahrady benátecké na tři dny v týdnu, aby lesní mateřská školka mohla být v provozu celodenně. Velikost, jistá divokost a nevyužívání farní zahrady mne vedou k tomu, že se mi to zdá nejen jako možné, ale i jako rozumné využití zahrady, tedy přesněji její části za farou (pozemek p.č. 16/1), nikoli bývalého hřbitova za kostelem sv. Máří Magdalény.

Pokud by vyšla žádost o dotaci podaná ZŠ Otevřeno, která by byla dalším partnerem pro využití zahrady, mohla by vzniknout krom zajímavé spolupráce i zajímavá zahrada jako otevřená učebna.

Sympatické je, že tyto aktivity jsou v zásadě venkovní a neomezí provoz fary. Pokud vyjde dotace, získáme tak doplnění zahrady směrem k zámeckému parku a v posledku upravená zahrada bude sloužit i farnosti.

Rád uslyším vaše připomínky a rád vám ukáži plány projektu.

P. Marek

~~~~~

LESNÍ KLUB MONDÍK

„Za každého počasí s dětmi venku.“ To je heslo lesních školek, které k nám do Čech přichází z Dánska. Matka čtyř dětí začala trávit dopoledna se svými

dětmi v přírodě, později se k ní přidaly další rodiny – a „lesní školka“ je na světě.

V Benátkách jsme s lesní školkou začali v březnu 2012, tedy již před pěti roky, když našemu spolku pan hajný Karel Bendl nabídl kus lesa Okrouhlík (za Benátkami) k užívání s dětmi. A protože se nám tam líbilo, v průběhu let byly z jednoho dne dva, pak celý týden dopoledne a letos děti v lese tráví i jedno odpoledne.

Děti se schází u závory, kde je rodiče předávají lektorkám. Společné prozpěvování a hra na rytmické nástroje už patří k tradici ranního kruhu. Cestou k maringotce, která ještě s přístřeškem vytváří zázemí pro nepříznivé počasí, děti objevují, hrají si, povídají si na různá témata, v červnu také ochutnávají jahůdky... U maringotky se děti nasvačí a věnují se důležité činnosti jako plnění kyblíků, vrtání dřer, běhání nebo lezení po prolézačce..., někdo něco vyrábí, jiný si hledí králíka, který tu bydlí... V zimě si někdy děti vaří v kotlíku polévku, jindy vaří maminky.

Rádi bychom v příštím roce nabídli dětem „celodenní a celotýdenní“ provoz, tedy od 8 hodin do 16 hodin od pondělka do pátku. V lese tento celodenní provoz není možný. Obrátili jsme se proto na benátecké skauty, kterým město vystavělo novou klubovnu, ale ani tam to není možné. Nakonec jsme oslovili P. Marka a farní radu, jestli bychom mohli využívat tři dny v týdnu nějaký prostor na faře, kde by se děti mohly v nepříznivém počasí najíst a odpočinout po obědě. Ostatní čas děti tráví venku, což by mohlo být i na farní zahradě nebo v parku. P. Marek ani farní rada nic nenamítali, jen si nechali čas na promyšlení podrobností užívání.

Více o spolku Mondík najdete na stránkách: www.mondik.cz

Jiřina Botošová

postavili k mé účtě kapli. Jsem Panna Maria, Královna svatého růžence. Dále se denně modlete růženec. Válka spěje ke konci, vojáci se brzy vrátí domů.“ Následovala Luciina prosba za nemocné a hříšníky. K jejím žádostem Panna Maria řekla: “Některé ano, jiné ne. Musí se polepšit a prosit za odpuštění svých hříchů. Ať už víc neuráží Boha, našeho Pána, byl již tolik urážen.“ Pak rozevřela ruce a nechala je ozářit paprsky slunce. Zatímco se vznášela, zazářilo její světlo proti slunci. Poté co Paní zmizela v nekonečné dáli oblohy, spatřili vedle slunce sv. Josefa s Ježíškem a Naši milou Paní v bílém šatě s modrým pláštěm. Sv. Josef žehnal svět a rukou dělal kříž. Potom uviděli Pana Ježíše a Pannu Marii Bolestnou. Pan Ježíš žehnal svět stejným způsobem jako sv. Josef. A nakonec uviděli Paní jako P.M. Karmelskou.

V té době nastal sluneční záraz. Ustal déšť, roztrhly se mraky a ukázal se sluneční kotouč v podobě stříbrného měsíce, který začal vířivě kroužit jako ohnivě kolo metaje všemi směry pruhy světél v barvách žluté, zelené, červené, modré, fialové, které ozařovaly oblaka, stromy, skály i lidi. Pak se na několik vteřin zastavilo a nejhřivější světelné kolo se znovu roztočilo. Pak se znovu zastavilo a roztočilo ještě v rozmanitějším oslnivém víření. Pak všichni zažili pocit, jakoby se odpoutalo od oblohy a padalo na ně. Lidé padali na kolena do bláta a vzbuzovali lítost nad svými hříchy. Tyto výjevy, trvající asi 10 minut, vidělo na 70 000 lidí nejen nad místem, ale i ve vzdálenosti více kilometrů. Po skončení slunečního úkazu měli lidé šaty dokonale suché, jakoby vůbec nepršelo.

Fatimská Panna Maria vyzývá k obrácení, pokání, modlitbám za hříšníky. Chce jediné to, co její Syn. Jedná se o lásku, které on učí v evangeliu. Ve své

lásce k nám a za naši spásu šel do krajnosti. Stále jde o záchranu duší, to se neobejde bez lásky a ta je naší spásou, neboť Bůh je Láska a žít v lásce znamená žít v Bohu.

«Nakonec bych se chtěl [...] zmínit o klíčovém slovu tajemství, jež se stalo právem proslulým: „Mé Neposkrvněné Srdce z vítězí.“ Co to znamená? Srdce otevřené Bohu, očištěné kontemplací Boha, je silnější než pušky a jakékoliv zbraně. Mariino „fiat“, slovo jejího srdce, změnilo dějiny světa, protože na tento svět přivedlo Spasitele a díky tomuto „ano“ se Bůh mohl stát člověkem v našem prostoru a zůstává tak navždy. Vidíme a zakoušíme stále, že zlo má v tomto světě moc. Má moc, protože naše svoboda se stále odvrací od Boha. Avšak od doby, kdy sám Bůh má lidské srdce a obrátil tak svobodu člověka k dobru, k Bohu, nemá svoboda v konání zla poslední slovo. Od té doby platí slova: „Ve světě budete mít soužení. Ale buďte dobré mysli. Já jsem přemohl svět.“ (Jan 16,33).

Fatimské poselství nás vybízí, abychom důvěřovali tomuto příslibu.»

Josef kard. Ratzinger, prefekt Kongregace pro nauku víry *Teologický komentář*, červen 2000.

Malý svět

MONDÍK na farní zahradě

Pro malé děti malý svět – Mondík (česká zdrobnělina italského il mondo = svět) jako cesta vstupu do velkého světa. Napadá mě, že českým ekvivalentem by spíš než „světík“ byla světnička – jakožto svět v malém. Ano, tady také človíček dělá první krůčky a poznává svět, ale svou uzavřeností (ohraničením, jež chrání) se může světnička stát celým světem, který se tak smrskne do omezenosti a

Zjevení Panny Marie ve Fatimě

Letos, slaví Církev 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě. Svatý otec František právě v těchto dnech putuje k Panně Marii fatimské, aby se na místě zjevení – stejně jako jeho předchůdci modlil za mír. Provázíme ho naší modlitbou a pro připomenutí otiskujeme (převzato z www.cm-fatima.cz) stručné dějiny tohoto nejznámějšího zjevení 20. století.

Zjevení v portugalské Fatimě začalo v roce 1916 trojím zjevením anděla desetileté Lucii Santosové, devítiletému Františkovi a sedmileté Jacintě Martovům. Po této duchovní přípravě docházelo každý měsíc od 13. května do 13. října 1917 ke zjevením Panny Marie. Tento cyklus 6 zjevení byl ukončen slunečním zárazem. I když dětem zpočátku nikdo nevěřil a zažily krušné chvíle a výslechy, díky ochraně Panny Marie byly všechny komplikace a pomluvy překonány a tato mariánská zjevení po důkladném teologickém šetření byla uznána Církví jako pravá dne 13. 10. 1930.

Zjevení ve Fatimě začala v době, kdy v Portugalsku vládl mimořádně silný protináboženský duch a křesťanství bylo velmi pronásledováno. Fatimské události během roku po ukončení zjevení změnily tuto negativní nábožensko-politickou situaci.

Již při prvním setkání anděl děti povzbuzoval k účtě k Bohu a v této souvislosti je naučil modlitbu: „Můj Bože, věřím v Tebe, klaním se Ti, doufám v Tebe a miluji Tě. Prosím za odpuštění pro ty, kdo v Tebe nevěří, Tobě se neklanějí, v Tebe nedoufají a Tebe nemilují.“

Při druhém setkání je velmi povzbuzoval k modlitbě a obětem. Řekl jim, že ze všeho mohou učinit oběti a nabídnout je Pánu.

Dobová fotografie fatimských vizionářů (zleva): Lucie Santos, František a Jacinta Marto

Při třetím setkání je povzbuzoval k eucharistické účtě a naučil je následující modlitbu: „Nejsvětější Trojice, Otče, Synu a Duchu Svatý, hluboce se Ti klaním a obětuji Ti drahocenné Tělo a Krev, Duši a Božství Pána Ježíše Krista, přítomného ve všech svatostáncích světa, na usmíření za urážky, rouhání a lhostejnosti kterými je urážen. A pro nekonečné zásluhy jeho Nejsvětějšího Srdce a Neposkrvněného Srdce Mariina Tě prosím za obrácení ubohých hříšníků.“

1. zjevení – 13. 5. 1917

13. května 1917 si Lucie, František a Hyacinta hráli nahoře na svahu Cova da Iria. Zatímco se jim pásly ovce, postavili si zídku kolem křoví. Náhle uviděli něco jako blesk. V domnění, že se blíží bouřka začali sestupovat, aby hnali ovce k silnici.

Asi v polovině svahu uviděli nový blesk a po pár krocích uviděli před sebou nad dubem paní, oděnou v bílém šatě, zářící více než slunce. Vycházelo z ní jasné intenzivní světlo. Všichni tři se ocitli uvnitř světla, které paní obklopovalo a z ní se rozlévalo. Ze vzdálenosti asi půl druhého metru k nim promluvila: Nebojte se! Neublížím vám. Na otázky odkud je a co si přeje, odpověděla: „Přicházím z nebe. Přišla jsem vás požádat, abyste sem přicházeli po šest příštích měsíců 13-tého dne vždy ve stejnou hodinu. Pak vám řeknu kdo jsem a co chci...“ Děti se ptaly, zda přijdou do nebe a na dvě děvčata, která před nedávnem zemřela. Když jim Paní s laskavostí dotazy zodpověděla, zeptala se: „Chcete se obětovat Bohu a snášet všechna utrpení, která na vás sešle, jako zadostiučinění za hříchy, jimiž je urážen, a jako prosbu za obrácení hříšníků?“ při posledních slovech otevřela ruce a děti zalilo silné světlo, odraz paprsků, které z jejich rukou vycházely. To světlo proniklo dětem do hrudi a do hlubin duše, takže se viděly v Bohu, který byl tím světlem, jasněji než v zrcadle. Padly na kolena a v duchu opakovaly andělem naučenou modlitbu. Paní pak ještě řekla: „Modlete se každý den růženec, abyste tak vyprosili světu mír a konec války“. Pak se začala zvedat a vznášet k východu a její světlo jakoby před ní otevřelo cestu do nebeské klenby. Děti si nejprve slíbily, že budou mlčet, ale neudržely tajemství. Hyacinta o tom první doma řekla, takže se to rozšířilo. Rodiče šli samozřejmě na faru a místní farář zaujal opatrný postoj, varoval, že může jít i o mámení zlého ducha.

2. zjevení – 13. 6. 1917

13. června po modlitbě děti opět spatřily paprsek blížícího se světla a nad dubem se Paní zjevila podruhé. Na Luciinu otázku, co si přeje, odpověděla: „Přála

bych si, abyste se denně modlili růženec a učili se číst. Později vám řeknu, co chci.“ Dále Lucie přednesla své prosby vč. vzetí do nebe. Paní řekla, že si Hyacintu a Františka brzy vezme. Z odpovědi se mimo jiné Lucie dověděla, že Ježíš chce zavést ve světě úctu k Mariinu Neposkvrněnému Srdci a ona (Lucie) mu má přitom pomoci. Lucie projevila smutek, že zůstane na zemi sama. Paní dodala: „Neztrácej odvahu! Nikdy tě neopustím, mé Neposkvrněné Srdce bude tvým útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.“ Děti opět zalila záře a před pravou dlaní Panny Marie bylo Srdce ovnuté trním, které se je zdálo probodávat. Všichni pochopili, že je to Neposkvrněné Srdce Mariino, zraňované lidskými hříchy, a že si přeje odčinění těch vin. To bylo na závěr zjevení a děti to uchovávali jako 1. tajemství, i když jim v té věci mlčení nebylo přikázáno.

3. zjevení – 13. 7. 1917

13. července na Cova da Iria se děti již modlily se zástupem. Paní přišla a zopakovala své prosby. Lucie mimo další prosby požádala o zázrak a Paní ho přislíbila v říjnu. Panna Maria řekla, že je třeba se modlit růženec a pak pokračovala: Obětujte se za hříšníky a říkejte často, zvláště když přinášíte nějakou oběť: Ježíši, dělám to z lásky k tobě, za obrácení hříšníků a na odčinění hříchů proti Mariinu Neposkvrněnému Srdci“. Při posledních slovech otevřela Paní ruce a zdálo se, že záře proniká zemí a všichni tři viděli jakoby ohnivě moře, v němž byli d'ábové a duše, podobné průhledným, černým a bronzově zbarveným žhavým uhlíkům.

Duše měly lidskou podobu, vznášely se v tom žáru, zmítaly se mezi plameny, které z nich šlehalo, a vycházely mraky kouře, padaly na všechny strany jako jiskry při obrovských požárech, bez tíhy

a rovnováhy za bolestného a zoufalého volání a nářkání, které vzbuzovalo děs a rozechvívalo hrůzou. Když vizionáři vzhledli k Paní, řekla jim: „Viděli jste peklo, kam se dostávají duše ubohých hříšníků. Aby je zachránil, chce Bůh ve světě zavést úctu k mému Neposkvrněnému Srdci. Jestliže lidé udělají, co vám řeknu, mnoho duší se zachrání a bude mír. Válka spěje ke konci. Nepřestanou-li však urážet Boha, vypukne za pontifikátu Pia XI. nová, krutější válka. Až uvidíte noc ozářenou neznámým světlem, vězte, že to je velké znamení, kterým Bůh dává najevo, že potrestá svět za jeho zločiny válkou, hladem, pronásledováním Církve a Svatého otce. Aby se tomu zabránilo, přijdu požádat o zasvěcení Ruska svému Neposkvrněnému Srdci a o smírné svaté přijímání o prvních sobotách v měsíci...“ Panna Maria uvedla předpovědi o Rusku, o pronásledování

Církve, o utrpení Svatého otce i to, že některé národy zmizí z povrchu Země. Oznámení o utrpení bylo podmíněné jako v případě 2. světové války. Mnoho se naplnilo, pekelné nebezpečí ale stále hrozí. O tajemstvích sdělených v tento den měly děti prozvatím mlčet. A Paní dodala: Když se budete modlit růženec, opakujte po každém desátku: O můj Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které Tvého milosrdenství nejvíce potřebují. Pak zjevení skončilo jako obvykle.

4. zjevení – 19. 8. 1917

13. srpna byly děti vězněny na faře a tak ke zjevení došlo později ve Valinhos. Byli vyzváni, aby 13.9. přišli na Cova da Iria a denně se modlili růženec. Na dotaz, co s penězi, které tam lidé nechávají, dostali odpověď, aby se nechala udělat dvoje nosítka pro slavnost růžencové Panny Marie a zbytek sloužil na stavbu kaple a loučila se slovy: Modlete se, hodně se modlete a přinášejte oběti a hříšníky, neboť mnoho duší přichází do pekla, protože se za ně nikdo neobětuje a nemodlí.“

5. zjevení – 13. 9. 1917

13. září se Lucie, František a Hyacinta museli protlačit zástupem, z něhož na ně lidé volali prosby. U dubu se s nimi začali modlit růženec. Paní přišla, opět poprosila o modlitbu růžence. Pochválila děti za jejich oběti a stanovila hranice pro jejich askezi s provazem (děti spali s utaženým provazem kolem těla). Na různé prosby odpověděla, že některé splní, některé ne. Pak se začala vznášet.

6. zjevení – 13. 10. 1917

13. října přišlo, na Cova da Iria vyběhla Lucie lidi, aby zavřeli deštníky a modlili se růženec. Pak přišla „Naše milá Paní“ a řekla Lucii: „Chci ti říci, aby zde